

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง
ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน
Factors Affecting the Operational Effectiveness of the Medium Water
Resources Development Division under the Irrigation Department's Water
Resources Development Strategy

ประพิศ จันทร์มา¹ ภมร ขันธหัทธ² อธิพงษ์ เพชรสุทธิ³ ธนกฤติ โพธิ์เงิน⁴

Prapit Chanma¹ Pamorn Khanthahat² Athipong Phetsute³ Thanakrit Phoengurn⁴

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน (2) ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน และ (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณคือ เจ้าหน้าที่ และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 1-16 จำนวน 283 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 1-16 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ชนิดคือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นชนิดการสัมภาษณ์เจาะลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเลือกเข้า

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Student of Doctor of Public Administration, Faculty of Political Science Pathum Thani University

² อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Dissertation advisor, Doctor of Public Administration, Faculty of Political Science Pathum Thani University

³ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Dissertation advisor, Doctor of Public Administration, Faculty of Political Science Pathum Thani University

⁴ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Dissertation advisor, Doctor of Public Administration, Faculty of Political Science Pathum Thani University

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน ภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน สามารถพยากรณ์การประสิทธิผลได้ ร้อยละ 75.90

คำสำคัญ : ปัจจัย ประสิทธิภาพ กองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง

Abstract

The purposes of this research were to study (1) The level of Factors Affecting the Operational Effectiveness of the Medium Water Resources Development Division under the Irrigation Department's Water Resources Development Strategy. (2) The Effectiveness of the Medium Water Resources Development Division under the Irrigation Department's Water Resources Development Strategy and 3) Factors Affecting the Operational Effectiveness of the Medium Water Resources Development Division under the Irrigation Department's WaterResources Development Strategy. The sample group used in quantitative research was 283 people of the Medium Water Resources Development Division, while the samples used in qualitative research were. The top executives of of the Medium Water Resources Development Division were 16 people. The tools used in the study were questionnaire for quantitative research and In-depth interviews data. The data were analyzed by means, standard deviation and multiple regression analysis.

The results of the research were as follows

1. Overall factors affecting the operational effectiveness of the Medium Water Resources Development Division under the Irrigation Department's Water Resources Development Strategy Plan are at a high level.
2. Overall the Effectiveness of the Medium Water Resources Development Division under the Irrigation Department's Water Resources Development Strategy are at a high level.

3. Factors Affecting the Operational Effectiveness of the Medium Water Resources Development Division under the Irrigation Department's WaterResources Development Strategy can predict the effectiveness of 75.90%

Keywords: Factors, Effectiveness, Medium Water Resources Development Division

บทนำ

ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมลมพายุจรสามารถจำแนกฤดูกาลได้ 3 ฤดู โดยฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึง เดือนมกราคม และฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม อุณหภูมิปริมาณฝนเฉลี่ย ผันแปรตามฤดูกาลในแต่ละปี เนื่องจากอยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมและลมพายุจร สภาพทางด้านอุทกวิทยามี ความผันแปรสูง ส่งผลให้ประสบปัญหาอุทกภัยใน ช่วงน้ำหลาก และปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้งอยู่เสมอ ลักษณะทางอุทกวิทยา แบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำออกได้เป็น 25 ลุ่มน้ำหลัก และ 254 ลุ่มน้ำสาขา มีปริมาณฝนตกเฉลี่ยทั้งประเทศปีละ 1,588 มิลลิเมตร มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรวมปีละประมาณ 205,437 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำท่าข้างต้น คิดเป็น น้ำท่าเฉลี่ยต่อจำนวนประชากร 3,125 ลูกบาศก์เมตร/คน/ปี (จำนวนประชากร 65.73 ล้านคน ข้อมูล ณ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2559) เป็นน้ำท่าในฤดูฝนจำนวน 179,240 ล้านลูกบาศก์เมตร (ร้อยละ 87.25) และในฤดูแล้ง 26,197 ล้านลูกบาศก์เมตร (ร้อยละ 12.75) ปัจจุบัน มีแหล่งกักเก็บน้ำความจุ ที่ระดับกักเก็บรวม 75,154 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือร้อยละ 36.58 ของปริมาณน้ำท่าทั้งหมด โดยเป็น แหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ (ความจุกักเก็บมากกว่า 100 ล้านลูกบาศก์เมตร) ประมาณร้อยละ 94 ของ ความจุรวมทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 6 เป็นแหล่งกักเก็บน้ำขนาดกลาง และมีปริมาณ น้ำใช้การในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางรวม 22,875 ล้านลูกบาศก์เมตร ทั้งนี้ เพื่อเหลือน้ำ ส่วนหนึ่งไว้สำหรับการรักษาสภาพเขื่อน (dead storage) (กรมชลประทาน ปี 2562)

ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ ประกอบด้วยการขาดแคลนน้ำ น้ำท่วม น้ำเสีย และน้ำเค็ม เกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ได้แก่ ปริมาณน้ำฝนที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป การบุกรุกพื้นที่ป่าต้น น้ำและแหล่งน้ำสาธารณะ การเพิ่มขึ้นของประชากรและขยายตัวของชุมชนเมือง การพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจการขยายตัว ด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวพิเศษ การปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมกับสภาพดิน และน้ำ การสร้างสิ่งกีดขวาง ทางน้ำ การปล่อยมลพิษลงสู่แม่น้ำลำคลอง การขาดแหล่งเก็บกักน้ำ ต้นทุนที่เพียงพอ และการบริหารจัดการ ที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งจะแตกต่างกันตามสภาพ พื้นที่ในแต่ละลุ่มน้ำเป็นต้น

กรมชลประทานเป็นหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหน้าที่จัดให้ได้มา ซึ่งน้ำ เพื่อกักเก็บรักษา ควบคุม ส่ง ระบาย หรือ แบ่งน้ำเพื่อการเกษตร การพลังงาน การสาธารณสุข โภค

หรือการอุตสาหกรรม และหมายรวมถึงการป้องกันความเสียหายอันเกิดจากน้ำ กับการคมนาคม ทางน้ำซึ่งอยู่ในเขตชลประทาน มีอำนาจและหน้าที่: 1) เป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาแหล่งน้ำตามศักยภาพของกลุ่มน้ำให้เพียงพอ 2) จัดการน้ำให้กับผู้ใช้น้ำทุกประเภทอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน 3) เสริมสร้างให้ประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อให้การและบริหารจัดการน้ำ ทุกระดับอย่างบูรณาการ และดำเนินการป้องกันและบรรเทาภัยทางน้ำ (กรมชลประทาน, 2562) ได้วางเป้าหมายในการพัฒนาแหล่งน้ำตามแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี ไว้ โดย ปี 2560-2579 จะเร่งรัดพัฒนาเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้ได้เพิ่มขึ้นอีก 17.95 ล้านไร่ เร่งรัดเพิ่มความจุปริมาณน้ำเก็บกักเพิ่มขึ้นอีก 13,243 ล้าน ลูกบาศก์เมตร ในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้กับประเทศ จำเป็น ต้องพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาลต่อไป การพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางจึงเป็นอีกแนวทางหนึ่ง ที่กรมชลประทานได้เร่งรัดดำเนินการ เนื่องจากเป็นโครงการที่มีผลกระทบกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียน้อยกว่าโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ ของกรมชลประทาน โดยนำกรอบแนวคิดของ 7s Mckinsey มาศึกษาปัจจัยภายใน โดยการวิเคราะห์ศักยภาพภายในองค์กรในสถานภาพปัจจุบัน ประกอบด้วยการประเมินยุทธศาสตร์ขององค์กร (strategy) โครงสร้างองค์กร (structure) ระบบการปฏิบัติงาน (system) บุคลากร (staff) ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (skills) รูปแบบการบริหารจัดการ (style) และค่านิยมร่วม (Shared Value) และการประเมินปัจจัยภายนอกที่เป็นปัจจัยแวดล้อมที่สำคัญตามกรอบของ PEST analysis ประกอบไปด้วย ปัจจัยทางด้านนโยบายหรือการเมือง(policy/politics) เศรษฐกิจ (economy) สังคมและสิ่งแวดล้อม (social/environmental) และเทคโนโลยี (technology) หลังจากนั้นผู้วิจัย จะได้วิเคราะห์ศักยภาพ อันเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ในการพัฒนาแหล่งน้ำ ของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางตามสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุง พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครอบคลุมปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน มีสำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลาง เป็นหน่วยงานภายใต้สังกัด รวม 16 แห่ง มีที่ตั้งกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ

2. ด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 1-16 ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ จำนวน 743 คน (กรมชลประทาน, 2562) ตลอดจนประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาแหล่งน้ำ ในพื้นที่สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 1-16 แห่งละ 20 คน รวม 320 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 1,063 คน

3. ด้านระยะเวลา

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน” ได้กำหนดเวลาศึกษาวิจัยตั้งแต่ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2563 ถึงเดือน มกราคม พ.ศ. 2564

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 1-16 ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ จำแนกเป็น ข้าราชการ จำนวน 312 คน ลูกจ้างประจำ จำนวน 220 คน พนักงานราชการ จำนวน 211 คน รวมจำนวน 743 คน (กรมชลประทาน, 2562) ตลอดจนประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาแหล่งน้ำ ในพื้นที่สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 1-16 แห่งละ 20 คน รวม 320 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 1,063 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 1-16 ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ จำแนกเป็น ข้าราชการ จำนวน 312 คน ลูกจ้างประจำ จำนวน 220 คน พนักงานราชการ จำนวน 211 คน รวมจำนวน 743 คน ตลอดจนประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาแหล่งน้ำ ในพื้นที่สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 1-16 แห่งละ 20 คน รวม 320 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 1,063 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครชชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan

1970 : 608) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 และ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 1-16 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน เพื่อทำการศึกษาแบบเจาะลึกต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทานได้แก่ แบบสอบถาม (questionnaire) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

2. การศึกษาเฉพาะประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน โดยใช้แนวการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – Depth Interview Guideline)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน ภาพรวมและรายด้าน

ภาพรวม	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านยุทธศาสตร์หลัก	3.63	.43	มาก	6
2. ด้านโครงสร้างการบริหาร	3.58	.43	มาก	9
3. ด้านระบบต่างๆ ในองค์กร	3.65	.46	มาก	4
4. ด้านรูปแบบการบริหาร	3.59	.43	มาก	8
5. ด้านบุคลากร	3.76	.51	มาก	1
6. ด้านทักษะการปฏิบัติงาน	3.62	.39	มาก	7
7. ด้านค่านิยมร่วม	3.57	.47	มาก	10

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน ภาพรวมและรายด้าน (ต่อ)

ภาพรวม	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
8. ด้านการเมือง	3.56	.47	มาก	11
9. ด้านเศรษฐกิจ	3.66	.49	มาก	3
10. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	3.65	.52	มาก	4
11. ด้านเทคโนโลยี	3.67	.55	มาก	2
ภาพรวม	3.63	.41	มาก	

จากตารางที่ 1 ภาพรวม ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.76$) ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.67$) ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.66$) ด้านสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.65$) ด้านระบบต่างๆ ในองค์กร ($\bar{X} = 3.65$) ด้านยุทธศาสตร์หลัก ($\bar{X} = 3.63$) ด้านทักษะการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.62$) ด้านรูปแบบการบริหาร ($\bar{X} = 3.59$) ด้านโครงสร้างทางการบริหาร ($\bar{X} = 3.58$) ด้านค่านิยมร่วม ($\bar{X} = 3.57$) และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านการเมือง ($\bar{X} = 3.56$)

2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน ในภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะการบริหารงาน	ระดับประสิทธิภาพ			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานตามศักยภาพลักษณะลุ่มน้ำ	3.59	.49	มาก	4
2. ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำอย่างบูรณาการ	3.60	.41	มาก	3
3. ด้านการป้องกันความเสียหายและสนับสนุนการบรรเทาภัยอันเกิดจากน้ำ	3.62	.43	มาก	1

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน ในภาพรวมและรายด้าน (ต่อ)

สมรรถนะการบริหารงาน	ระดับประสิทธิผล			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
4. ด้านการสร้างเครือข่าย และการมีส่วนร่วม	3.58	.41	มาก	5
5. การปรับเปลี่ยนสู่กองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง อัจฉริยะ	3.61	.52	มาก	2
ภาพรวม	3.60	.36	มาก	

จากตารางที่ 2 ภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการป้องกันความเสียหายและสนับสนุนการบรรเทาภัยอันเกิดจากน้ำ ($\bar{X} = 3.62$) ด้านการปรับเปลี่ยนสู่กองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางอัจฉริยะ ($\bar{X} = 3.61$) ด้านการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ($\bar{X} = 3.60$) ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานตามศักยภาพลักษณะลุ่มน้ำ ($\bar{X} = 3.59$) และ ด้านการสร้างเครือข่าย และการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.58$)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทาน

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁
X ₁	1.000										
X ₂	.388*	1.000									
X ₃	.364*	.320*	1.000								
X ₄	.229	.379*	.397*	1.000							
X ₅	.236	.316*	.323*	.122	1.000						
X ₆	.247	.384*	.376*	.223	.176	1.000					
X ₇	.204	.342*	.146	.346	.213*	.828*	1.000				
X ₈	.229	.285	.329*	.384	.126	-.096	-.053	1.000			
X ₉	.218	.165	.377*	.275*	.395*	.370*	.373*	.388*	1.000		

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน (ต่อ)

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁
X ₁₀	.258	.322*	.326*	.329*	.312*	.378*	.305*	.364*	.236*	1.000	
X ₁₁	.161	.185	.370*	.388*	.392*	.363*	.317*	.229	.247*	.346*	1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ด้านยุทธศาสตร์หลัก (x₁) ด้านโครงสร้างการบริหาร (x₂) ด้านระบบต่างๆ ในองค์กร (x₃) ด้านรูปแบบการบริหาร (x₄) ด้านบุคลากร (x₅) ด้านทักษะการปฏิบัติงาน (x₆) ด้านค่านิยมร่วม (x₇) ด้านการเมือง (x₈) ด้านเศรษฐกิจ (x₉) ด้านสังคมและวัฒนธรรม (x₁₀) ด้านเทคโนโลยี (x₁₁) ซึ่งพบว่ามีค่าความสัมพันธ์ระหว่าง 0.146 ถึง 0.395

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของชยตุ จิตธำรงสุนทร (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอำเภอเชียงของ ในฐานะอำเภอ ผลการศึกษาพบว่า 1) บริบทการท่องเที่ยวอำเภอเชียงของพบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมากมาย แต่ขาด การพัฒนาวัฒนธรรมของชาวไทลื้อเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเชิงของที่โดดเด่น การท่องเที่ยว ข้ามแดนเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวก่อนเปิดใช้สะพานมิตรภาพแห่งที่ 4 นักท่องเที่ยวข้ามท่าเรือบักไปยังเมืองห้วยทราย เพื่อต่อไปยังเมืองหลวงพระบางและสิบสองปันนา เมื่อเปิดใช้สะพานแล้ว นักท่องเที่ยวเดินทางข้ามด่านเชียงของแห่งใหม่สะดวกมากขึ้น และเกิดการการลงทุน และพัฒนาการ ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เกิดการท่องเที่ยวชายแดน (border tourism) ทั้งสองฝั่ง ส่วนนักท่องเที่ยวขาเข้า คนส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางโดยรถยนต์ตามเส้นทาง R3A ผ่านเชียงของเพื่อไปท่องเที่ยว ตอนในของประเทศ 2) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอำเภอเชียงของ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยว เชิงวิถีชีวิตชนบทมาก ด้านการบริการ การท่องเที่ยวของภาครัฐและภาคเอกชนยังไม่เป็นที่ประทับใจ ยังขาดแหล่งให้ข้อมูลบริการด้านการท่องเที่ยว การเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวยังไม่สะดวก ทั้งเรื่องเส้นทางและ รถบริการรับจ้างสาธารณะส่วนด้านการตลาดท่องเที่ยวพบว่า การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เพื่อเชิญชวนนักท่องเที่ยวยังมีน้อย 3) การพัฒนายุทธศาสตร์ท่องเที่ยวอำเภอเชียงของ ปีพ.ศ.2558-พ.ศ.2561 เน้นให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงในกรอบความร่วมมือภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น สัญลักษณ์ปลาบึกยักษ์ตลาดการค้าชายแดน ภายใต

บริบท “เชียงของ หนึ่งเมือง สองแบบ” 4) รูปแบบการท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยง (LINKED tourism model) เป็นรูปแบบที่เหมาะสม สำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอำเภอเชียงของในฐานะ อำเภอชายแดน โดยมีวัฒนธรรม ไทลื้อเป็นฐานเชื่อมโยงกับเมืองห้วยทราย เมืองหลวงน้ำทาของลาว เมืองหล้าและเมืองสิบสองปันทา ของจีนตอนใต้ทำให้อำเภอเชียงของเป็นประตูด่านแรกของการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน

2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ยุทธศาสตร์การ พัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเครือพันธุ์ บุกบุญ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานการตรวจสอบภายในและการ ควบคุมภายใน แบบเสริมพลังของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัย พบว่า (1) ผล การวิเคราะห์สภาพปัญหาของการตรวจสอบภายในและ การควบคุม ภายในของหน่วยงานในสังกัด กระทรวงสาธารณสุข พบว่า หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการดำเนินงานในภาพรวมไม่ ครอบคลุมตามมาตรฐานการตรวจสอบภายในและระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการตรวจสอบ ภายในของส่วนราชการ พ.ศ. 2551 (2) ผลการพัฒนาประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน และการ ควบคุมแบบเสริมพลังของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า มีการวางแผนการตรวจสอบ โดยแบ่งเป็น 2 แผน คือแผนการตรวจสอบระยะยาวและแผนการตรวจสอบประจำปีเกิดคู่มือแนวทาง การตรวจสอบภายในแบบเสริมพลังและเกิดหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพของผู้ตรวจสอบภายในแบบ เสริมพลัง ผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการและส่วนภูมิภาคในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมี ศักยภาพด้าน การตรวจสอบภายในและการควบคุมภายในเพิ่มขึ้น และ (3) ผลการประเมิน ประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน และการควบคุมภายในของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ผู้ตรวจสอบภายในและหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมีการดำเนินงานสอดคล้องและ ครอบคลุมตามมาตรฐานการตรวจสอบภายใน และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการตรวจสอบ ภายในของ ส่วนราชการ พ.ศ. 2551

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางภายใต้ ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน สามารถพยากรณ์การประสิทธิผลได้ ร้อยละ 75.90 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวินัย นามราช, เกษมชาติ นเรศเสนีย์ และบุญเลิศ ไพรินทร์ (2558) ได้ ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการมาตรฐานงานพิสูจน์หลักฐานของศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 4 ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการมาตรฐานงานพิสูจน์หลักฐานของศูนย์พิสูจน์ หลักฐาน 4 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความน่าเชื่อถืออยู่ใน ระดับสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะความสามารถ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านความพึงพอใจ และด้านมาตรฐาน ตามลำดับ โดยด้านความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับสูงสุดนั้น เนื่องจากบุคลากรที่ปฏิบัติ ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือชำนาญการ และด้านมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำสุด เนื่องจากบุคลากรที่ทำงาน ในการตรวจพิสูจน์หลักฐาน ซึ่งต้องเป็นนักวิทยาศาสตร์เท่านั้น และเนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติมีไม่

เพียงพอต่อปริมาณงานที่ออกไปปฏิบัติหน้าที่ จึงทำให้มาตรฐานการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำสุด 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการมาตรฐานงานพิสูจน์หลักฐานของศูนย์หลักฐาน 4 ประกอบด้วย 7 ประการ คือ 1) การประเมินผลนโยบาย 2) ค่าตอบแทน 3) แรงจูงใจ การทำงาน 4) ลักษณะงาน 5) ความตรงประเด็นสอดคล้องกับความต้องการ 6) ความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และ 7) การตรวจสอบได้ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวสามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลการบริหารจัดการมาตรฐานงานพิสูจน์หลักฐานของศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 4 ได้ร้อยละเท่ากับ 75.70 ($\text{Adjusted } R^2 = 0.75$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

5. การดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง กรมชลประทานเกิดประสิทธิผลสูงสุดได้จากกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง กรมชลประทานต้องมีรูปแบบการบริหารที่เป็นระบบ มีลำดับขั้นในการบริหารที่แน่นอนรวมทั้งมีการมอบหมายงานให้ปฏิบัติแทนกันได้ มีการจัดวางระบบต่างๆ ในองค์กรให้มีความแน่นอนมั่นคง แต่ยืดหยุ่นได้ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและเพียงพอต่อปริมาณงานที่มีอยู่รวมทั้งมีความกระตือรือร้นในงาน มีการปลูกฝังค่านิยมร่วมในองค์กรให้มีความผูกพัน รัก และภูมิใจที่เป็นส่วนร่วมในองค์กร มีการสร้างสังคมที่ดีและวัฒนธรรมภายในองค์กรที่มุ่งให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมขององค์กรทั้งทางบก ทางอากาศ มีการกำหนดโครงสร้างทางการบริหารที่ชัดเจนเพื่อให้กระบวนการบริหารส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานของบุคลากรให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละโครงการที่กำหนดไว้เพื่อเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ส่งไปสู่การดำเนินกิจกรรมตามยุทธศาสตร์หลักของประเทศโดยได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ Madanat and Anis (2017) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบของการจัดการคุณภาพ โดยรวมที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารทรัพยากรบุคคลในสาขานาการทหารไทยจากมุมมองของพนักงานผลการวิจัย พบว่า การดำเนินงาน TQM การมุ่งเน้นลูกค้าการบริหาร จัดการ อยู่ในระดับสูง การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง ระดับประสิทธิภาพของ HRM (การวางแผนพนักงานการฝึกอบรมและการพัฒนาและ การประเมินผล การปฏิบัติงานระดับกลาง)ข้อเสนอแนะความมุ่งมั่นในการบริหารที่ดีที่สุดในปัจจัยที่สำคัญ ในการอธิบายถึงรูปแบบการปฏิบัติงานด้านทรัพยากรมนุษย์

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งน้ำ ขนาดกลาง ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนแหล่งน้ำของกรมชลประทานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านยุทธศาสตร์หลัก พบว่า แผนยุทธศาสตร์มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้เท่าทัน สถานการณ์ ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรมีการสร้างแผนยุทธศาสตร์มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้เท่าทัน สถานการณ์

1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านโครงสร้างทางการบริหาร พบว่า การมีการแบ่งสายงานบังคับบัญชาที่มุ่งเน้นให้ ผู้บังคับบัญชาให้คำ แนะนำและความช่วยเหลือ อย่างใกล้ชิด ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรมีการแบ่งสายงานบังคับบัญชาที่มุ่งเน้นให้ ผู้บังคับบัญชาให้คำ แนะนำและความช่วยเหลือ อย่างใกล้ชิด

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านระบบต่างๆ ในองค์กรพบว่า การมีการจัดทำงบประมาณที่สอดคล้องกับแผนงาน ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรมีการจัดทำงบประมาณที่สอดคล้องกับแผนงาน

1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านรูปแบบการบริหารพบว่า ผู้นำมีภาวะผู้นำสูงและกล้าตัดสินใจ ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรกล้าตัดสินใจตามความเหมาะสมของงาน

1.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านบุคลากรพบว่า การมีโอกาสดำเนินงานในหน้าที่พร้อมการพัฒนาในแต่ละตำแหน่ง ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรสนับสนุนให้บุคลากรมีโอกาสดำเนินงานในหน้าที่พร้อมการพัฒนาในแต่ละตำแหน่ง

1.6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านทักษะการปฏิบัติงาน พบว่า การมีความรอบรู้และเชี่ยวชาญในภาระงานที่รับผิดชอบ ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรมีความรอบรู้และเชี่ยวชาญในภาระงานที่รับผิดชอบ

1.7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านค่านิยมร่วม พบว่า การเสียสละเวลาในการทำงานเพิ่มมากขึ้นให้กับกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางเพื่อความก้าวหน้าของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรส่งเสริมการเสียสละเวลาในการทำงานเพิ่มมากขึ้นให้กับกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางเพื่อความก้าวหน้าของกองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง

1.8 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านนโยบายหรือการเมือง พบว่า ความซ้ำซ้อนหน่วยงานในการบริหารจัดการน้ำ ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรลดภาระงานที่ความซ้ำซ้อนหน่วยงานในการบริหารจัดการน้ำ

1.9 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านเศรษฐกิจ พบว่า งบประมาณภาครัฐในการสนับสนุน การพัฒนาแหล่งน้ำตามยุทธศาสตร์ ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรขอ งบประมาณภาครัฐในการสนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำตามยุทธศาสตร์

1.10 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพดินฟ้าอากาศมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรมีการเก็บข้อมูลการเปลี่ยนแปลงสภาพดินฟ้าอากาศมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น

1.11 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านเทคโนโลยี พบว่า การมีการใช้เทคโนโลยีสร้างนวัตกรรมขึ้นมาใหม่เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรให้การสนับสนุนให้ข้าราชการและบุคลากรใช้เทคโนโลยีสร้างนวัตกรรมขึ้นมาใหม่เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

1.12 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานตามศักยภาพลักษณะลุ่มน้ำ พบว่า การปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำ เพื่อเพิ่มความจุในการกักเก็บน้ำ สำหรับการเพิ่มพื้นที่ชลประทาน/รองรับความต้องการการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรเร่งปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำ เพื่อเพิ่มความจุในการกักเก็บน้ำ สำหรับการเพิ่มพื้นที่ชลประทาน/รองรับความต้องการการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้น

1.13 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ พบว่า การพัฒนาประสิทธิภาพอาคารชลประทานด้วยระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการน้ำที่ทันสมัย ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรพัฒนาประสิทธิภาพอาคารชลประทานด้วยระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการน้ำที่ทันสมัย

1.14 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านการป้องกันความเสียหายและสนับสนุนการบรรเทาภัยอันเกิดจากน้ำ พบว่า การพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรเร่งดำเนินการพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ

1.15 ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ด้านการสร้างเครือข่าย และการมีส่วนร่วม พบว่า การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของชุมชน และกลุ่มผู้ใช้น้ำให้ครอบคลุมพื้นที่ชลประทานที่พัฒนาแล้ว ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรสนับสนุนและส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของชุมชน และกลุ่มผู้ใช้น้ำให้ครอบคลุมพื้นที่ชลประทานที่พัฒนาแล้ว

1.16 ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านการปรับเปลี่ยนสู่กองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางอัจฉริยะ พบว่า การส่งเสริมระบบการจัดการองค์ความรู้ ดังนั้น ผู้บริหารกรมชลประทานควรส่งเสริมระบบการจัดการองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมในหน่วยงาน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่ายังมีปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากประเด็นที่ศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกรมชลประทานในการศึกษาครั้งนี้ควรมีการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างออกไป

2.2 จากการค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ยังไม่ครอบคลุมในวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ของกรมชลประทาน

บรรณานุกรม

- กรมชลประทาน. (2562). ยุทธศาสตร์กรมชลประทาน 20 ปี (พ.ศ. 2560 –2579). กรุงเทพฯ: กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- เครือพันธ์ บุกบุญ. (2559). การพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานการตรวจสอบภายในและการควบคุมภายใน แบบเสริมพลังของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.
- ชยุต จิตธำรงสุนทร. (2558). การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอำเภอเชียงของ ในฐานะอำเภอ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วินัย นามราช, เกษมชาติ นเรศเสนีย์ และบุญเลิศ ไพรินทร์. (2558). ประสิทธิภาพการบริหารจัดการมาตรฐานงานพิสูจน์หลักฐานของศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 4. Vol 8 No 2 (2558): May - August 2015.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), pp. 607-610.
- Madanat, H. G., & Anis, S. K. (2017). Impact of total quality management implementation on effectiveness of human resource management in the Jordanian banking sector from employee's perspective. Academy of Strategic Management Journal, 16(1), 114-148.